

پشتوانه‌ای برای سینمای بدون ژانر

سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران
در تنوع و گستردگی قالب قصه‌گویی مثال‌زدنی است

فیلم‌های بلند و سینمای حرفه‌ای ایران معمولاً از ژانر و فیلمسازی در گونه‌های مختلف فیلم غافل است و اعتنایی به قالب‌های روایتی متفاوت نمی‌کند، البته در برخی سال‌ها و دوره‌ها و حتی در این مقطع زمانی، برخی فیلمسازان علاقه‌هایی به روایت در ژانر نشان داده‌اند و فیلم‌هایی هم ساخته‌اند اما باین حال این رجوع و بهره‌گیری تام و تمام اتفاق نیفتاده و غالباً یک جای کار می‌لنگد و نسبتش با ژانر کامل نیست. هرچقدر سینمای جهان از گذشته تا امروز از ژانر بهره‌ها برده و به نان و نوایی رسیده، سینمای ایران مسیر برعکس را طی کرده و به‌ویژه در این سال‌های اخیر به شکل عجیبی اصرار به روایت در فضایی بیگانه با ژانر و در بستر سینمای اجتماعی و فیلم‌های واقع‌گرا و شبه‌واقع‌گرا دارد. اگر با فیلمساز بدبین یا دست‌کم تلخ‌اندیشی روبه‌رو باشیم،...

گفت‌وگوی «جام‌جم» با ابوالقاسم ناصری
مدیر گروه تولید شبکه مستند

حمایت رسانه ملی از فیلمسازان سینمای کوتاه

رسانه

۷

دکتر امیر یزدانی، پژوهشگر حوزه سواد رسانه‌ای
در گفت‌وگو با «جام‌جم»:
**سواد رسانه‌ای نمی‌گذارد
با هر جریانی همراه شویم**

سبک زندگی

۱۲

نوبت پرسیدن و اندیشیدن است

ریشه بیانیه‌ها و تحریم‌های سینماگران همسو با اغتشاشگری کجاست؟

بخش
سوم

علیه استقلال و بیسرفت ایران منادی بردگی و بازگشت به گذشته پهلوی‌وار دارد، چیست؟ امروز اگر آمار دقیقی وجود داشت، می‌شد دید که قاعدتا تعداد فیلم‌های کوتاه پس از سال‌های ۵۷ تا امروز باید از ۴۰ هزار گذشته باشد. تنها آمار سالیانه فیلم‌های کوتاه متقاضی شرکت در جشنواره فیلم کوتاه تهران در آغاز دهه ۱۶۰۰، ۸۰۰ فیلم بوده است. تنها یک جشنواره، آن هم در سال ۱۳۸۱ - که اگر ۱۷۳ این آثار تولید همان سال بوده باشد - با احتساب زیاد و کم سال‌های مختلف می‌توان به حجم عظیم تولید فیلم کوتاه در جمهوری اسلامی پی برد. با توجه به فیلمسازان آماتوری که بعد از تولید یکی دو فیلم عرصه فیلمسازی را ترک کرده و با توجه به نهادهای مختلف تولیدکننده فیلم کوتاه نظیر انجمن سینمای جوانان ایران، می‌توان تشخیص داد که در این قلمرو طی این سال‌ها چه حجم فعالیت مهمی صورت گرفته است.

احمد میراحسان
شاعر
و پژوهشگر

در بخش‌های گذشته این سلسله یادداشت‌ها با فرآیند شکل‌گیری یک واکنش ظاهراً جزئی و تصادفی، سینماگران فیلم‌های کوتاه (چه فرقی می‌کند سینمای داستانی فرقه‌ای هم با همین منطق رشد کرده) آشنا شدیم. اکنون واکنش اعضای کانون پرورش فکری یا سینماگران روشنفکر نتولیربال یا روزنامه‌نگاران روزنامه‌های نتولیربال ایران در بستر تحولات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی می‌تواند بازخوانی و رمزگشایی شود.

آتهایی که شرمند نیستند

امروز، ما با زمینه اصلی فرهنگی و طبقاتی رشد نیروهای طرفدار اغتشاش در ایران بیشتر آشنا شده‌ایم. پرسش آن است که چرا بعد از ۴۳ سال از انقلاب اسلامی ۹۸/۲ درصد آرای ملت به این نظام، برخی هنرمندان چون پیشقراولان اغتشاش عمل می‌کنند و در سینمای کوتاه، مستند و داستانی نیروهای غریگرا بدون نقاب ظاهر می‌شوند و هیچ از همدستی آشکار با پروژه‌های علنی براندازی و آشوب‌خیزی M16، سیا، موساد، سعودی و... شرمند نیستند و از همراهی با BBC که رسانه خونریزان درنده و تروریست‌های بی‌آبرو و گروه‌های خود را پیش‌فروش کرده معاند است؛ حیانه می‌کنند و مفتخرند به آن و طی بیانیه و واکنش‌های متعددی چون تحریم، پاکوت و... آن را اعلام و علنی می‌کنند. قاعدتا به‌راهِ انداختن دسته‌های شبه‌فاشیستی تروریستی و پیراهن‌سیاهان که جوانان کم‌سن و سال را فریب می‌دهند، رفتاری جندگفت‌وگوست و با داعیه ولی‌لیرالیستی روشنفکران جور در نمی‌آید. این امر محصول چند حقیقت است؛ مسیری که آمده‌ایم

مسیری که آمده‌ایم

۲۳ سال اداره سینمای کوتاه در جمهوری اسلامی ایران تجلی سال‌ها مدیریت غیرعقلایی، فاقد شناخت و تابع بلبشو و سطحی‌انگاری مغرط بوده است. حفظ ساختارها و زوایه دید فرح پهلوی و ادغام مکانیکی و صوری آن با داعیه‌های انقلاب اسلامی چه حاصلی می‌توانست داشته باشد؟

۲۰ دهه نخست باید سینمای پس از انقلاب را در زمینه‌ای از زندگی سینمای ایران بشناسیم و ببینیم علل جبری و اختیاری توسعه سینما و فیلم‌های کوتاه که بخشی از آن با جریان اغتشاش و پروژه وحشی‌ترین قدرت خودکامه جهان آمریکا، اسرائیل و نوکران سعودی شیطان بزرگ می‌گردند و

پایان

ویژه

گفت‌وگو با علی‌خودسیانی
نویسنده و کارگردان «من یک زنم»

نمایشی برای اجرا در همه جای دنیا

۱۱

نگاهی به جشنواره اقوام ایرانی
که در روزهای گذشته در تهران برگزار شد

دوره‌می ایران عزیز

۵

گفت‌وگوی «جام‌جم» با میترا رفیع
بازیگر سریال «بی‌همگان»

چالش‌های بازی

در نقش یک دختر عاشق!

۶

مروزی بر چند کتاب
درباره یک گروهک تروریستی

در کمین کومله‌ها

۹

پوستر فیلم «اتاق یک» به کارگردانی زحیم رحیمی پور

پیشنهاد چند سوژه در اهمیت تبیین ماهیت حزب کومله

جای خالی تاریخ ترور و جنایت؛ روایت‌هایی که گفته نشد

۸

گزارش

نگاهی به جشنواره اقوام ایرانی که در روزهای گذشته در تهران برگزار شد

دوره‌می ایران عزیز

چالش‌های بازی - جام‌جم

غرفه‌های کودک و نوجوان جشنواره ایران عزیز در دو یال چپ و راست دریاچه شهدای خلیج فارس واقع شده بود که باتوجه به وسعت بالای غرفه‌ها، دسترسی آسان‌تری برای بازدیدکنندگان ایجاد کرده بود. وی با تشریح جزئیات غرفه‌های کودک و نوجوان جشنواره ایران عزیز بیان کرد: در غرفه ماشین‌بازی فضایی با المان‌های شهری طراحی شد که ماکتی از بناها، سوغات و ویژگی‌های گوناگون اقوام ایرانی در آن قرار گرفته بود و کودک با هدایت ماشین کنترلی در مسیر بازی، به شهرهای مختلف ایران می‌رسید و سوغات هر شهر را برمی‌داشت و به شهر بعدی می‌رفت و در پایان اگر کودک می‌توانست در مدت زمان مقرر به همه شهرها سر بزند و دوباره به تهران برگردد، برنده می‌شد و جایزه دریافت می‌کرد. رنجبریان تصریح کرد: غرفه جورجین اقوام با لباس‌های محلی شهرهای مختلف و با شخصیت‌های کودک طراحی شده و شامل ۹ بازی مکعب شش‌وجهی بود که هریک از وجه‌ها به تصویرسازی لباس یکی از اقوام اختصاص داشت و کودک با تکمیل این پازل در یک زمان مشخص، با پوشش مردم نقاط مختلف ایران آشنا می‌شد. دبیر بخش کودک و نوجوان جشنواره ایران عزیز با اشاره به اختصاص غرفه‌ای برای سفال‌افزود، در این غرفه کودکان و نوجوانان با سفالینه‌های شهرهای مختلف ایران آشنا می‌شدند و با کمک مسئولان غرفه و با استفاده از چرخ سفال، ظروفی شبیه نمونه‌های موجود در غرفه می‌ساختند. در غرفه مستلثان، اشکال مختلفی که مجموعه‌اش یکی از ضرب‌المثل‌های ایرانی

کودکان و نیز حضور و اجرای برنامه تعدادی از هنرمندان و خوانندگان مطرح کشور به جشنواره جلوه خاصی داده بود. این جشنواره، یک بخش میدانی هم داشت که در آن ۲۵۰ غرفه عرضه محصولات فرهنگی و صنایع دستی، محصولات غذایی، پوشاک و آداب و رسوم اقوام گوناگون به نمایش درآمده بود و در آن سعی شده بود محصولات باکیفیت در دسترس علاقه‌مندان قرار گیرد. اجرای این جشنواره در زمانی که دشمنان وحدت و یکپارچگی ملی ایران، نقشه‌های شومی برای ایجاد فاصله میان اقوام ایرانی در سر دارند، اقدام قابل توجه و خوبی بود که سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران انجام داد.

درس وحدت به آینده‌سازان ایران

یکی از اهداف برگزاری این جشنواره، آگاه‌سازی آینده‌سازان ایران، درباره فرهنگ ایرانی و اجزای سازنده آن بوده است که با ایجاد بخشی به نام بخش کودک و نوجوان پیگیری می‌شد. سعید رنجبریان، دبیر بخش کودک و نوجوان جشنواره ایران عزیز در گفت‌وگو با جام‌جم درباره اهداف این بخش گفت: با توجه به این‌که جشنواره ایران عزیز با محوریت اقوام ایرانی برگزار شد، تلاش کردیم با ابزار بازی و سرگرمی بخشی از فرهنگ نواحی و شهرهای مختلف ایران را به کودکان و نوجوانان معرفی کنیم. فرهنگ اقوام شامل آداب و رسوم، نوع پوشش، محصولات، سوغات و... است که این موارد را به شیوه‌ای جذاب به بچه‌ها ارائه کردیم تا ارتباط بهتری با آن برقرار کنند. مجموعه

این روزها اگر به دریاچه شهدای خلیج فارس سر زده باشید، شاهد برگزاری یک رویداد بزرگ فرهنگی به نام جشنواره «ایران عزیز» بودید که ۲۹ مهر به کار خود پایان داد. این جشنواره با هدف نشان دادن جلوه‌های زیبای وحدت اقوام ایرانی و معرفی فرهنگ، تمدن، آداب و مادی، ساختاری و محتوایی و... چه بر سر این نهادها آورده است. کدام استراتژی و چه رهیافت‌های گام به گام به سود یک جامعه مستقل و آرمانی تحقق پذیرفته؟ کجا به کزی گراییده و کجا درست حرکت کرده‌ایم؟ همه اینها باید در زمینه اصلی چالش اصلی ما یعنی جدال برای مستقل و آزادزیستن از قید بردگی و بیسرفت و تشکیل جامعه سالم و عادلانه در زمینه درگیری با قدرت جاعل جهانی و همدستان داخلی این دشمن عدار و شیطان‌ی سنجیده‌گردد.

۵) حقیقت آن است که در سینماگران و سینمای کوتاه، جریان‌های اجتماعی و ایدئولوژیک جامعه ایران بازتاب یافته و نیز نوع مدیریت ۴۳ ساله تأثیرش را در وضعیت حاضر نهاده است. اگر ما به این مساله توجه نکنیم، نخواهیم دانست که چگونه بخشی از سینمای ایران و فیلمسازان فیلم‌های کوتاه از بی‌شرمانه‌ترین پروژه براندازی غرب و اغتشاش‌های مستمردفاع می‌کنند. پس اساس شناخت پدیده‌ای مثل تحریم جشنواره یا کلا اغتشاش این روزها تمایزش با رخدادهای اعتراضی ناظر به اصلاح امور، مربوط است به شناخت زمینه صد ساله تغییر و تحولات جامعه ایران و چالش نیروهای استقلال‌طلب با نیروهای خواهان بردگی غرب.